

Feber-cykel

Engang for en del år siden var jeg gæst hos Det Danske Akademii på Rungstedlund. (Jeg er kommet *mange* pæne steder. Især i min ungdom). Ved et meget langt møde blev der talt meget, og meget kulturelt ikke mindst, og én bemærkning slog mig især og er siden gang på gang vendt tilbage.

Det var min ærede kollega Poul Borum der pludselig, apropos ét eller andet, gav sig til at tale om det gyldne glimt af et udtryk der sidder fast efter læsningen af f.eks. et digt. Borum gav et par eksempler, bl. a. Jørgen Gustava Brandts brug af formuleringen 'Den Indre By' som éns egen indre by i modsætning til den postale — som netop i Brandts tilfælde i øvrigt i høj grad er sammenfaldende.

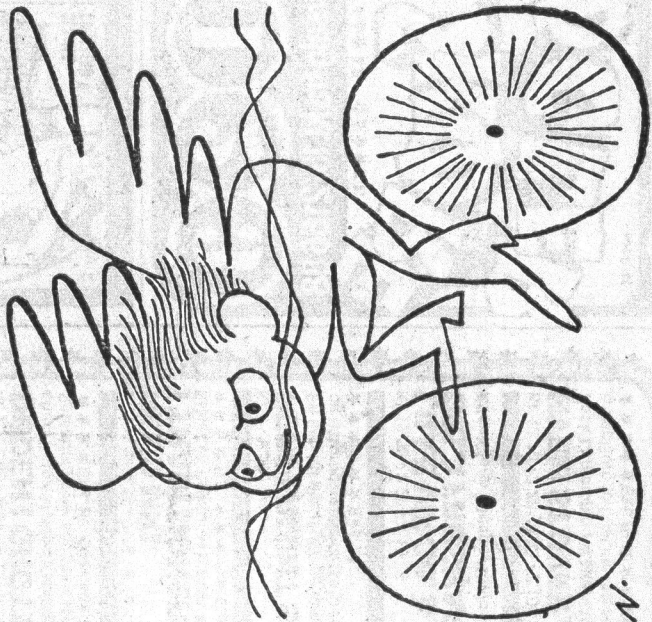
Et andet udtryk, der samtidig ramt mig i hu, var det ganske enkle og ligetil, som Tove Ditlevsen brugte som bogtitel: 'Barndommens Gæde'. Drømmer vi ikke alle af og til om den, bogstaveligt eller i overført betydning? Når vi sover, når vi sidder i solen med pletter i øjnene, eller når vi (som Deres korrespondent i disse dage) ligger med feber?

Selvfølgelig, man husker hvert hus fra dengang, man kunne med lukkede øjne vandre fra stakit til stakit op og ned ad hele gaden, for huse var *huse* dengang, mystiske selvstændige opslugende væsener, ikke udtryk for prioriteter og ejendomsvurderinger. Man husker hvert hus, hvert ansigt, hvert billede.

Og alligevel tror jeg, at det der hænger længst og bedst fast, er lugten, den sans vi nu om dage siges at miste mest og hurtigst. Der hvor jeg voksede op, var det ikke nødvendigt at kalde børnene hjem, når der var middagsmad, familiens daglige rituelle genforening. Det kunne jo *lugtes* ! Fra vindue til vindue bredte et broget patch-work-tæppe sig ud, og på et givet signal anede snart denne, snart hin unge at nu er boldspillet tid forbi. Fem minutter efter var hele klanen opløst og hver gæet til sit hjem og sit måltid.

Jeg mener, at den elskelige engel Steen Eiler Rasmussen engang detaljeret har kaldt de fleste lugte fra sin barndoms butikker på Østerbro. Skulle jeg selv udkrystallisere min fornemmelse af barndommen i én lugt, så skulle det være sommerlugten — sommerens lugt af sol over ophedet asfalt, sol som dengang, en lugt så varm og krydret som et cykeldæk, der har stået lige op mod strålerne, som et brændende håndtag af bakelit der måske endda havde været udsat for en behandling af en anden rods forstørrelsesglas. (Der var en forstørrelsesglas-pyroman-periode dengang).

Det er feberen, der bringer lugte med tilbage, de svæver over sengen, som jeg ud ad vinduet i gården sé de voksne 'sidde og snakke', mens børnene farer frem og tilbage på cykler. Hvor man hadede de stive snakke-støtter dengang!

Tegning: Peder Nymann

Og hvor man elskede cyklen, hvor barndommen og cyklen dog er uadskillelige størrelser! Jeg husker, da jeg fik min første cykel, det er en af den slags ting *alle* husker, tror jeg. Det var og er en stor ting. Der stod den endelig, blank og skinnende, et mål gennem måner. Jeg kørte på den hele dagen, fodbold var yt den dag, jeg kørte langsomt og hurtigt, stående og siddende, med to hænder, med én, med en fin-ger på styret og uden noget — og den aften måtte der *kaldes* ind til middag, og mens vi spiste, sad jeg og så ud ad vinduet på cyklen, og hørte intet af hvad der blev sagt.

Da jeg skulle i seng, insisterede jeg på at få cyklen med. Den skulle da ikke stå alene dér ude i nattekulden!

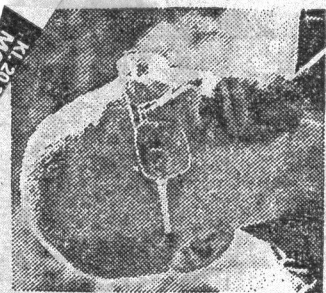
larm, men om man gjorde det selv? Mon ikke! Det hed 'at have motor på'.

Også jeg tror, som Vagn Lundbye skrev i et digt forleden, at hvis vi ikke ser på fuglene, glemmer vi 'vorer' indersigste længsel: at vi så gerne vil flyve. Cyklen er den første begyndelse. Cyklen er bevægelsesfrihed.

Det var lykken en tid, men så blev drømmen en knallert — indtil den alder, da knallerten forvandlede sig til drømmen om en motorcykel, så den måtte udbores. Derefter kunne udboringerne kun blive større.

Men cykellemmerne er de børns første udboringer, og de er helt koncentreret om den.

Der er mange stadier tilbage. Et par enkelte fugle flægrer forbi, og luften strømmer ind

Dan Turèll i byen

ad døren og fjerner barndomslugtene igen. What's next?

Man kan ikke gøre andet end at suspendere fornufte, erklære mental undtagelsestilstand og hengive sig bein-gelsesløst til de behagelige, distræte, flakkende rækker af hastigt flimrende indre-bys-billeder, der følger feberens.

Vi rydder vores kældre og holder
SOMMER-UDSALG
hele JULI måned

20-

Fleer ægte resparter bl.a. vine fra Sydtyrol, Abruzzerne, Chianti, Lambrusco, Soave, Friuli og Piemonte.
AFHENTINGSPRIS kr. normalpris 25 - 29 kr.

10% RABAT ydes i samme periode på alle andre vine

OBS! Rabatten gælder ikke tilbudsvine, vine, som er nedsatte i offeren, hedvine samt spiritus.

Italiensk Vinhus

Købmægsgade 11 - 1150 Kbh. K. - Tlf. (01) 11 58 37